A°. 1848. N°. 77.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

DINGSDAG 11 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De voordragt voor het hof van Gelderland.

—

Zoo heeft men den heer VAN RAPPARD weder op de voordragt voor het hof van Gelderland gebragt, aanbevolen door den man, die zijne nalatenschap in dit hof geërfd zou hebben. Wat zal de minister doen? Zal hij nieuwe benoemingen doen, korte weken misschien, vóórdat eene nieuwe regterlijke organisatie door een aantal alsdan overcomplete regterlijke ambtenaren aan de ministers de grootste moeijelijkheden zal baren? Zal hij den stoutsten kampvechter voor het behoud beloonen door hem in de aanzienlijke betrekking te herstellen, welke hij vroeger bekleedde? Wij zullen nu kunnen zien, of de heer DONKER CURTIUS door zijne deelneming aan een halfslachtig ministerie zijne vroegere fikschheid en cordaatheid geheel verloren heeft, dan of hij, waar hij op zich zelven staat, nog even weinig als vroeger zich om persoonlijke consideratiën bekommert.

Eene nieuwe organisatie wacht ons justitiewezen. Deze zal tot stand moeten komen in minder weken dan er anders tot verandering jaren bij ons verliepen. De tegenwoordige tijd duldt geen talmen. Zou het dan niet de grofste ongerijmdheid, zou het niet jammerlijke zwakheid zijn, enkel uit medelijden met den heer VAN RAPPARD, die zijnen val aan eigene schuld en hardnekkigheid te wijten heeft, te handelen alsof men besloten had het stelsel der provinciale hoven in stand te houden? Op het oogenblik dat men beraamt eene menigte regterlijke ambtenaren naar huis te zenden, zal men hun aantal met nog éénen vermeerderen. Wie zal daarvan het slagtoffer zijn? zeker niet de heer VAN RAPPARD, deze zal wel weten alle middelen in het werk te stellen, ten einde bij eene nieuwe organisatie ook weder geplaatst te worden. Maar de zedige, eerlijke, naauwgezette man, die minder rijkdommen en minder invloed in de residentie bezit, zal zich verstoken vinden van zijn ambt, dat hij met al den ijver van een edel hart tot eer der vaderlandsche justitie zou vervuld hebben; hij zal zich ter zijde zien schuiven, dewijl de zwakheid der ministers hem eenen mededinger gaf, tegen wiens connectiën noch zijne verdiensten noch zijne trouwe pligtsvervulling iets vermogen.

Het zal daarenboven een vreemd en regt Nederlandsch schouwspel zijn te zien, dat mannen, die zich hebben aangekondigd alsof met hen »eene nieuwe orde van zaken" begon, de aanzienlijkste betrekkingen des lands aan de steunpilaren der »oude orde van zaken" zullen schenken. Wij willen geene proscriptiën; maar iets geheel anders is het mannen in dienst te houden, van welker tegenwerking men zeker kan zijn, of aan de mannen der tegenpartij de eerste ambten op te dragen, welke hunnen invloed om die »nieuwe orde van zaken" te bestrijden nog zullen doen toenemen.

De benoeming van den ex-minister van het behoud tot lid van het hof van Gelderland zou niet enkel eene stuitende onregtvaardigheid, het zou eene onvergefelijke dwaasheid zijn.

Mogt de benoeming volgen, het zou bewijzen, dat van dit ministerie niets te verwachten is; dat zwakheid en transactiezucht er de kenmerken van uitmaken.

Zwakheid reeds was het, toen mannen van liberale gevoelens zich lieten gebruiken om aan de eerzucht te voldoen van eenen onbekenden verlapper van »Britsche constitutiën," die in blinde waan zich zelven aanbood en stelde boven hen, aan welke 's konings keus, door het gansche volk toegejuicht, de taak onzer regeneratie had opgedragen. Zwakheid is het, wanneer wij den heer LUZAC, in strijd met al zijne antecedenten, het lidmaatschap der Kamer te gelijk met zijne portefeuille zien behouden; zwakheid wanneer wij hem »votums van vertrouwen" zien afsmeeken ten behoeve van altijd door hem bestreden oorlogstoerustingen, die bij de natie verbittering wekken en haar zware lasten veroorzaken moeten; wanneer wij hem uitgaven hooren aanbevelen, zonder dat hij de middelen weet hoe daarin te voorzien. Zwakheid is het, want ook het streven naar eene ijdele populariteit is zwakheid, wanneer wij het nieuwe ministerie reeds twee dagen na zijne benoeming de afschaffing van accijnsen hooren beloven, zonder dat het nog weten kan, hoe het die belofte zal kunnen vervullen. De ware staatsman spreekt van geene verandering, zoolang hij niet weet wat daarvoor in de plaats te stellen; hij wekt geene verlangens, zonder dat hij weet hoe hij die zal kunnen bevredigen. Hij weet wat hij kan en belooft daarom niet meer dan hij kan: graaf SCHIMMELPENNINCK daarentegen en dergelijke geïmproviseerde staatslieden trachten hunne zwakheid door groote beloften te bedekken. Mogt men eindelijk eens een bewijs van mindere zwakheid in den heer DONKER aantreffen!

—

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

De Belgische *Indépendance* deelt uit eene, zoo goed als officiële bron de grondslagen mede, door den Paus, den koning van Sardinië en den groothertog *van Toscane* voor de aanstaande organisatie van Italië vastgesteld, te weten:

Het schiereiland zal verdeeld worden in zes groote staten, namelijk: Napels, Sicilië, de Kerkelijke Staten, het koningrijk Etrurië, dat gevormd zal worden ten gunste van den hertog *van Toscane*, uit het tegenwoordig groothertogdom en de aangrenzende landen (Pontremoli, Modena, Pietrasanti, Lunigiana, etc.), Lombardije, welke ook de regeringsvorm zijn moge, door de Lombarden aangenomen, Sardinië. Indien Savoije weder aan Frankrijk mogt komen, wordt *Karel Albert* schadeloos gesteld.

Een of- en defensief verbond tusschen deze zes staten; verdediging van het Italiaansch verbond tegen het buitenland door een goed stelsel van vestingen; eenheid van muntstelsel, maten en gewigten; afschaffing van binnenlandsche tollen; een Italiaansch parlement, dat te Rome zal zitting hebben, onder het voorzitterschap van den Paus.

DENEMARKEN.

Kopenhagen, *3 april.* De oorlogstoebereidselen zijn hier met een ijver begonnen en voortgezet, waarvan men vroeger geen denkbeeld had; alleen beklaagt men zich, dat bij de marine nog eene zekere langzaamheid heerscht. Heden ligt weder eene korvet, de *Galathea*, van 26 stukken, zeilklaar en binnen eenige dagen zullen twee fregatten en onderscheidene kanonneerbooten haar volgen. De troepen hebben bijna allen Kopenhagen verlaten en de koning zal hen overmorgen over zee volgen. De regering bekomt dagelijks belangrijke giften van geld, paarden, enz. De oudere koningin-weduwe (de weduwe van *Frederik VI*) heeft 5000 Rth. gegeven; de jongere, *Carolina Amalia* (wed. *Christiaan VIII*), insgelijks 5000 Rth. en prins *Frederik van Hessen* zelfs 10,000 Rth.

DUITSCHLAND.

In de zitting van den Pruissischen Vereenigden Landdag van den 4den April heeft die Vergadering achtervolgende de zes paragraphen aangenomen van het kortelings door de regering aan haar ingediende wets-ontwerp tot voorloopige vaststelling van sommige grondslagen der aanstaande Pruissische constitutie. Aan die vergadering is voorts een wets-ontwerp voorgelegd, strekkende tot magtiging der regering, onder verantwoordelijkheid der ministers aan de aanstaande volksvertegenwoordiging, om zich, hetzij door middel van nieuwe belastingen, hetzij door middel van verhooging der bestaande, hetzij door het sluiten van leeningen, de noodige gelden te verschaffen ter bestrijding der, onder de bestaande omstandigheden vereischte, buitengewone kosten tot bescherming van het rijk tegenover het buitenland, tot herstel van het handels-crediet en tot ondersteuning der nijverheid.

In dezelfde vergadering heeft de afgevaardigde *von Bismark-Schönhausen* het verlangen geuit, dat de regering hare beschouwingen zou mededeelen omtrent het Deensche vraagstuk, daar het voor den handel langs de Oostzeekust van belang was daaromtrent eenige zekerheid te erlangen. De minister *von Arnim* begon zijn antwoord, met te kennen te geven, dat de bedoelde zaak werkelijk reeds tot vele schriftelijke en mondelinge vertoogen van den handelsstand aanleiding gegeven, en dat hij daarop in denzelfden geest geantwoord had, als waarin hij zich thans aan den Landdag verklaren zou. »Ik moet — zoo ging de minister voort — met betrekking tot het tegenwoordige vraagstuk, in de eerste plaats eene dwaling voorkomen; wij hebben geen oorlog met Denemarken, het geldt slechts maatregelen ter bescherming van het Duitsche grondgebied en tot handhaving van de regten van Duitschland. Wij zijn daartoe verpligt en geregtigd als lid van den Duitschen Bond, en doen niets anders dan gevolg geven aan een Bondsbesluit, welks spoedige ten-uitvoerlegging noodwendig geworden is, om de gevolgen, die de gebeur-

tenissen in de hertogdommen Sleeswijk en Holstein zouden kunnen hebben, te voorkomen.

»De drang der omstandigheden heeft niet veroorloofd af te wachten, wat de Bond thans beslissen mogt omtrent het gebruik der vroeger voorbehoudene bevoegdheid. Ik weet niet of het dezer hooge vergadering bekend is, dat de Bondsvergadering in hare zitting van den 17den september 1846 zich de bevoegdheid tot handhaving harer regten heeft voorbehouden. In het Bondsbesluit van dien dag geeft de Bondsvergadering de verwachting te kennen, dat Denemarken de regten van allen en een ieder, bepaaldelijk ook die van den Duitschen Bond, die van de tot de troonsopvolging geregtigde agnaten en der wettige volksvertegenwoordiging in Holstein, eerbiedigen zal. De Bondsvergadering, als orgaan van den Duitschen Bond, behoudt zich bij dat besluit voor, hare wettige bevoegdheid te doen gelden, ingeval zulks noodig mogt zijn,

»Zoodanig geval doet zich thans voor, en wij doen bij voorraad, uit aanmerking van den drang des tijds, alleen dat waartoe de Bondsvergadering ongetwijfeld besluiten zal, terwijl wij door te nemen maatregelen aan het verwachte Bondsbesluit reeds vooraf uitvoering en kracht geven.

»Ik kom thans tot de bezorgdheid, die van verscheiden kanten door den handel aan den dag is gelegd. Daar er, gelijk ik zeide, geen oorlog met Denemarken bestaat, is er voor deze bezorgdheid weinig grond. Het is niet te verwachten, dat Denemarken den te nemen militairen maatregel als oorlog beschouwen zal, en nog minder, dat het tot een maatregel zal overgaan, die niet meer met den geest des tijds overeenkomt, de uitgifte namelijk van kaperbrieven. Denemarken ziet zijne stelling en den aard van deze botsing te wel in, dan dat het tot zulk een uitersten maatregel zou overgaan. Bovendien mogen wij hopen, dat het ook *te land* geene ontmoeting tusschen de wederzijdsche troepen komen zal. Er is reden om te hopen, dat, onder medewerking van eene bevriende mogendheid, deze aangelegenheid langs diplomatieken weg op eene bevredigende wijze opgelost zal worden.

Te Kopenhagen was, volgens berigten van den 1sten, van wege het departement van buitenlandsche zaken ter beurze eene bekendmaking aangeplakt, inhoudende: dat de koninklijke Pruissische regering aan de Deensche officieel heeft kennis gegeven, dat zij, na den opstand in de hertogdommen te hebben vernomen, troepen naar de het naast bij Holstein gelegen Pruissische grenzen afgezonden, en tevens Mecklenburg, Hanover en Brunswijk uitgenoodigd had, om hunne tot het 10de legercorps behoorende bondgenootschappelijke contingenten zamen te trekken. Voorts behelsde die bekendmaking het volgende: »Gelijk deze maatregelen, den oproerigen toestand van het hertogdom Holstein in aanmerking genomen, hunne natuurlijke verklaring vinden in de wetgeving van den Duitschen Bond, zoo heeft de Pruissische regering bij die mededeeling openhartig haren ernstigen wensch doen verstaan, om vrede en vriendschap met Denemarken te bewaren."

Volgens berigten uit Altona, door de *Kölnische Zeitung* medegedeeld, waren aldaar in den avond van den 4den april de eerste Pruissische troepen aangekomen, onder bevel van den generaal *von Bonin*. In die berigten wordt stellig gezegd dat deze troepen zouden bevel ontvangen hebben, om niet verder dan tot aan den Eider voort te trekken.

Frankfort, *6 april*. Heden ochtend is hier per estafette het berigt ontvangen, dat in den jongst verloopen nacht de Taunus-spoorweg, door het uitrukken der rails op onderscheidene punten tusschen Maints en Höchst, onbruikbaar is gemaakt. Naar men verneemt, is deze daad van vandalismus volbragt geworden door de voerlieden, koetsiers en schippers te Maints en omstreken, die beweren door dezen spoorweg in hun bestaan benadeeld te zijn. Tenzelfden tijde hebben zij zich verzet tegen de sleepstoomdienst op de Mein en de afvaart der sleepvaartuigen verhinderd. Door dit een en ander wordt niet alleen een belangrijk verlies toegevoegd aan de in deze ondernemingen geïnteresseerde actiehouders, maar tevens eene vertraging in de vervoermiddelen veroorzaakt, die een hoogst nadeeligen invloed op den handel en het verkeer moet uitoefenen.

— Heden heeft zich hier mede het gerucht verbreid, dat men in het hertogdom Nassau op het punt stond de republiek uit te roepen. Zendelingen uit Parijs zouden het volk tot het doen van republikeinsche demonstratiën opgehitst hebben. Sombere, zeer sombere uitzigten biedt de toekomst alom aan. Zoo niet in naam, mag men echter zeggen dat de republiek met al hare aanmatigingen en buitensporigheden, reeds *inderdaad* in deze gewesten bijna in geheel Zuid-Duitschland bestaat. De magt der regeringen bestaat slechts in schijn, en die der vorsten is bijna vernietigd. Naarmate deze steeds den volkswensch trachten te bevredigen, worden aan dezelven steeds nieuwe eischen gedaan. Naauwelijks had de hertog *van Nassau* voor weinige dagen aan de militairen eene verhooging van soldij toegestaan, of zij vorderden de afdanking van alle vreemde officieren en ambtenaren uit 's land dienst. Ook dit werd bewilligd, doch zal misschien niet verhinderen, dat de tegenwoordige regering omvergestooten wordt. Dat in de naaste dagen, althans in dit gedeelte van Duitschland, nog schroomelijke gebeurtenissen zullen plaats hebben, hieromtrent bestaat geen twijfel. Bij voortduring hebben er s avonds op de zoogenaamde *Pfingstweide* en elders binnen en buiten de stad talrijke bijeenkomsten plaats van handwerkslieden, die allerlei besluiten nemen, welke zij des noods met geweld willen doorzetten. Onder anderen willen zij in het nieuwe parlement vertegenwoordigd zijn; zij vorderen verkorting van den tijd van den arbeid, vermeerdering van loon, enz. enz. Dat het communismus hier eene groote rol in speelt, behoeft wel niet gezegd te worden. Van daar ook dat de republikeinsche gevoelens, waarvan zij zich dit resultaat beloven, zoo vele aanhangers onder deze volksklasse vinden.

Keulen, *5 april*. Welke vreemde denkbeelden in een opgewonden menschenhoofd kunnen ontstaan, blijkt uit een voorstel, dat iemand deed, aangaande den naam van het Pruissisch koningrijk.

Pruissen en Pommeren moesten verdoopt worden: die volksnamen duidden afhankelijkheid aan van de Russen.

Het eerstgenoemde land zou heeten *Baltenland* en het andere *Herulenland*.

Keulen, *7 april*. Het koninklijk decreet, waarbij de wijze van verkiezing van afgevaardigden voor de Bondsvergadering geregeld wordt, heeft hier op nieuw aller gemoederen verbitterd en in vuur en vlam gezet. Heden avond werd er eene volksvergadering gehouden, waarin men besloot dadelijk een adres aan den koning op te stellen en een afschrift daarvan aan het ministerie en het committé der 50 leden te Frankfort te zenden. Dit adres behelst niet het verzoek maar de eisch, dit koninklijk decreet dadelijk in te trekken, en ingeval hieraan geen gehoor werd gegeven, werd besloten er een formeel protest tegen de uitvoering bij te voegen. De vergadering was rustig en alles liep in de beste orde af, alhoewel een redenaar verklaarde, dat de koning een logenaar, de Landdag een logen was, terwijl het ministerie met de logen in verband stond

ENGELAND.

Londen, *7 april*. In het Engelsche blad *the Economist*, vindt men de volgende opmerkingen:

»Frankrijk schijnt thans, evenmin als vroeger, het minste denkbeeld te hebben van hetgeen men in Engeland de personele vrijheid noemt. Het schijnt er zich zelf niet mede bezig te houden. Het eenige denkbeeld dat de Franschen zich van de vrijheid vormen, is gelijkheid. Zij begrijpen en vorderen staatkundige regten, het stemregt, vrijheid van drukpers, afschaffing van uitsluitende regten en privilegiën. Maar wat de individuële vrijheid, het regt om onbelemmerd te handelen en te spreken betreft; wat het regt aangaat, dat ieder mensch behoort te hebben, van alles te doen wat hem behaagt, mits hij daardoor dezelfde regten van andere burgers niet belemmert; wat het opheffen van allen onnutten dwang, van alle magt, anders dan die van de wet, betreft: eindelijk den persoonlijken waarborg tegen de onwettige uitoefening der magt van de zijde der agenten van het gouvernement; dit alles vragen de Franschen niet; van dit alles begrijpen zij zelfs de belangrijkheid niet. Niet alleen bezitten zij geen *habeas corpus*, maar telkenmale dat zij in de gelegenheid waren er om te vragen, hebben zij zich deze gelegenheid niet ten nutte gemaakt. De constitutiën van 1789, 1793, 1795, van den 18den brumaire, van de restauratie, van de honderd dagen, van 1830, zijn elkander opgevolgd, zonder dat zij deze onwaardeerbare gunst, deze onvermijdelijke voorwaarde der vrijheid daardoor verkregen hebben, waaruit volgt, dat de Franschen, zelfs in de dagen der meest teugellooze buitensporigheden, nimmer de helft dier vrijheid genoten, nimmer tegen de tyrannie hunner naburen zoo gewaarborgd wierden als de armste Engelschman, welke reeds sedert anderhalve eeuw die vrijheid bezat en tegen eene dergelijke tyrannie gewaarborgd werd. Alles schijnt aan te toonen, dat de februari-omwenteling, even als de vorigen, zal voorbijgaan, zonder aan de Fransche natie dezen zoo eenvoudigen en edelen waarborg te hebben geschonken, en waarnaar men evenwel in Frankrijk zoo weinig schijnt te verlangen."

FRANKRIJK.

Parijs, *2 april*. Onder den vloed der spotprenten is er een op het afschaffen der grenadier-kompagniën bij de nationale garde van Parijs, welke door beerenmutsen onderscheiden waren, die dubbel aardig is, daar de spot ook zijdelings de menigvuldige deputatiën treft, die de voorloopige regering kwamen lastig vallen. De prent vertoont namelijk eenen optogt van beeren, die de regering komen bedanken, dat zij de ruige grenadiermutsen, die van hun vel gemaakt werden, heeft afgeschaft.

Parijs, *6 april*. Het voorloopig bewind zou, naar men zegt, voornemens zijn, om eenen prijs van zes duizend franken uit te loven voor de beste verhandeling over de organisatie van het werk. (Dit wil dus zoo veel zeggen als: »*Wij* weten er niets »op. Weet *gij* er iets op?")

— 't Is thans zeker, dat Savoije, aan zich zelve overgelaten, geweigerd heeft zich tot opstand en het instellen van een republikeinschen regeringsvorm te laten aanzetten, door de kolonne die dezer dagen van Lyon vertrokken is om dat land te voorzien van de instellingen, waarmede de februari-omwenteling Frankrijk heeft begiftigd. Volgens brieven van Chambéry van 2 april was de geheele bevolking onder de wapenen gekomen, ten einde aan een inval weêrstand te kunnen bieden. De landlieden, gewapend met zeissen, hooivorken enz. hadden zich daartoe met de stedelingen vereenigd; 3000 man troepen werden met iederen oogenblik verwacht. De bevolking heeft eenstemmig besloten geen vreemden invloed te dulden.

— De dagbladen van Aix spreken thans tegen, dat de heer *Thiers* van het kandidaatschap tot de Nationale Vergadering zou hebben afgezien.

— Men schrijft uit Lyon van den 3den april: Gisteren morgen hebben de soldaten en onder-officieren der artillerie, ongeveer 100 in getal en door trompetters voorafgegaan, zich naar den luitenant-generaal begeven, om het wegzenden van verscheidene hunner officieren te verzoeken. De generaal *Bourjolly* stond verontwaardigd op en betuigde hun zijne verontwaardiging over een' dergelijken stap, op hetzelfde oogenblik dat Frankrijk door eenen oorlog bedreigd scheen; hij voegde er bij, dat hij even standvastig alle onregtvaardige eischen weigerde, als hij gezind was dadelijk aan alle op regt en billijkheid rustende verlangens te voldoen.

— Onder het regiment der artillerie-troepen van de marine, te Lorient in garnizoen, heeft zich eene ernstige botsing opgedaan; de onder-officieren en kanonniers hebben zich in den nacht van den 26sten en den 27sten openlijk tegen hunne officieren verzet. Deze militairen hebben zich gebarricadeerd en geweigerd hunne chefs in hunne kwartieren te ontvangen. De maritime prefect is genoodzaakt geweest zelf tusschen beide te komen. De oorzaak dezer revolutie zoude, zegt men, de weigering der soldaten en onder-officieren zijn hunnen adjudant-majoor te doen vertrekken, wiens wegzending de officieren besloten hadden.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, *6 april*. Wij vernemen, dat Z. M. de koning dezer dagen voor het stedelijk bestuur van Amsterdam eene som van *f* 10,000 uit Zr. Ms. bijzondere fondsen heeft beschikbaar gesteld, welke besteed zal worden om eenige werken van openbaar nut te doen uitvoeren.

Zoo wij wel onderrigt zijn, bestaat het plan om een werk te ondernemen, dat zich niet alleen aanbeveelt door belangrijkheid voor het oogenblik, omdat het aan een aantal handen werk zal verschaffen, maar dat ook blijvend en voor latere tijden belangrijke voordeelen belooft. Dit werk zoude bestaan in de aanwinning en inpoldering van eene uitgebreide streek gronds langs den overkant van het IJ, in den zoogenaamden Buikslooter Ham. (*Amst. Ct.*)

Utrecht, *9 april*. Op de algemeene vergadering van de leden van het *Genootschap voor Landbouw en Kruidkunde* te Utrecht, gehouden op zaturdag den 8sten april, zijn in de plaats der aftredende leden van het bestuur, de heeren mr. *A. H. Metelerkamp* en professor *P. H. J. Wellenbergh*, tot leden van het bestuur gekozen de heeren mr. *J. L. H. Roijen* en mr. *J. G. J.* baron *van Ittersum*.

Groningen, *6 april*. Door notabele ingezetenen uit gemeenten in de Groningsche Ommelanden is en zal worden ingezonden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal eene petitie van den navolgenden inhoud:

EDEL MOGENDE HEEREN!

Geven met verschuldigden eerbied te kennen de ondergeteekenden, alle ingezetenen van de gemeenten . . . . . in de provincie Groningen, dat de verklaring van Z. M. onzen geëerbiedigden koning, nopens de herziening onzer staatsinstellingen, ook in deze provincie een algemeenen en gunstigen indruk verwekt heeft, zoodat zij deswege gaarne hunne erkentelijkheid betuigen, en om de billijke wenschen van een groot aantal voorname en aanzienlijke ingezetenen van dit gewest te doen kennen, naderen zij U Edel Mogenden met beleefdelijk te verzoeken, dat de volgende punten in de grondwet mogen worden opgenomen.

Regtstreeksche verkiezingen van de leden der Kamer, der Provinciale Staten, burgemeesters en gemeenteraden.

Afschaffing der Standen van ridderschap, steden en platteland.

Afschaffing der heerlijke regten, collatiën, jagt, visscherij, tienden en de opheffing der markten.

Afschaffing van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

Vrijverklaring der slaven.

Afschaffing der nationale militie.

Vrijheid van drukpers, verzekerd door naauwkeurige bepalingen en betere waarborgen.

Vrijheid van godsdienstoefening binnen de muren.

Onschendbaarheid des konings en het regt van ontbinding der Kamers.

Verantwoordelijkheid der ministers en der kommissarissen des konings.

Tijdelijke aftreding van de leden der Kamer, der Provinciale Staten, burgemeesters, gemeenteraden en alle bezoldigde ambtenaren.

De kommissarissen des konings in de provinciën als zoodanig geene leden der Provinciale Staten, en bij gevolg geen regt van stemming.

De leden der Staten-Generaal moeten woonachtig zijn binnen het rijk, de leden der Provinciale Staten binnen de provincie, de burgemeesters en gemeenteraden binnen de gemeenten.

Openbaarheid der geldmiddelen in Nederland en hare koloniën.

De criminele en burgerlijke wetgeving, het reglement van administratie, de handelstarieven en het muntwezen in de overzeesche bezittingen onderworpen aan de Staten-Generaal.

Regeling en vermindering van het inkomen des konings en der hooge ambtenaren; vereenvoudiging en bezuiniging in alle takken van bestuur.

Geene pensioenen uit 's rijks schatkist te verleenen zonder toestemming der Staten-Generaal, uitgezonderd aan militairen wegens veeljarige dienst, of die in de dienst verminkt zijn geworden.

Openbaarheid der vergaderingen der Kamer en het verhandelde bij de Provinciale Staten en gemeentebesturen.

Openbaarheid van de stemming der kiezers.

Geheele afscheiding van de kerk en staat.

Bepaling van het getal hoogescholen in het rijk, en daarstellen en in stand houden eener landhuishoudkundige school ten platten lande, met een model-boerderij van niet minder dan tachtig bunders land, met toevoeging van vier hoogleeraren, met een inkomen, gelijk aan de jaarwedden der professoren onzer tegenwoordige hoogescholen en verdere onderwijzers, bij de wet te bepalen.

Suppilanten vermeenen hiermede de tolken van alle weldenkende gewestgenooten te zijn, en vleijen zich, dat U Edel Mogenden in ons staatsverdrag alle de door ons verlangde bepalingen zullen opnemen, in den vorm zoo als zij in hare wijsheid in het belang van het dierbare vaderland zullen vermeenen te behooren. (*P. F. C.*)

Maastricht, *6 april*. Te Heerlen is verder niets bijzonders voorgevallen. Echter klaagt men er zeer over de marechaussées, die sedert jl. zondag 20 onschuldige personen gekwetst hebben. Zonder voorafgaande waarschuwing, zonder bekendmaking van wege de overheden en met schending der reglementen op dit stuk, zijn de bezoekers der herbergen des avonds ten half acht ure daaruit gedreven. Dientengevolge heerscht onder de burgers van Heerlen zulk eene verbittering dat de verwijdering der brigade maréchaussées dringend vereischt wordt.

In de gemeente Fauquemont wordt thans eene petitie geteekend, waarbij ruime hervormingen in de grondwet en verminderingen in de belastingen gevraagd worden De notabelen der gemeente Margraten volgen denzelfden weg, terwijl de gemeenteraad van Kerkraede in denzelfden geest heeft gepetitionneerd.

Arnhem, *30 april*. Wij meenen onzen lezers geene ondienst te doen, met de mededeeling van het volgende:

Proces-verbaal van de commissie tot de beoordeeling der voortbrengselen van Land- en Tuinbouw enz. ter mededinging naar de uitgeloofde prijzen, ingezonden voor de dertiende tentoonstelling, van het Genootschap voor Landbouw en Kruidkunde te Utrecht, volgens het daarvan uitgegeven en bij dezen overgelegd programma gedagteekend den 8sten april 1848, dat ons ter plaatsing is toegezonden.

De commissie, zamengesteld uit de heeren;

G. A. van Barneveld van Meeteren en Geldermalsem. President.

E. H. Krelage.

W. van Rossum.

J. G. Groenewegen.

Mr. *P. Blussé van Oud-Alblas*.

heeft omtrent de navolgende in het programma voorkomende artikelen, het bij ieder derzelver vermeld besluit genomen.

Art. 3. De *gouden medaille*, geslagen op den stempel van het genootschap, gegeven door de stedelijke regering van Utrecht, uitgeloofd voor de fraaiste verzameling van 25 verschillende, goedgekweekte bloeijende planten, ingezonden door een' liefhebber, wordt toegekend aan no. 52, ingezonden door den heer jhr. *M. A. A. Beelaerts van Blokland*.

Art. 6. De *tweede gouden medaille* voor de *twaalf* nieuwst ingevoerde planten, wordt toegekend aan no. 65, ingezonden door den heer *C. Glijm*, bloemist te Utrecht, en de *zilveren* medaille voor de daarbij het naast in aanmerking komende, wordt toegekend aan no. 29, ingezonden door den heer *C. de Winter*, bloemist te Utrecht.

Art. 7. De *tweede gouden* medaille voor de *zes* best gekweekte, bloeijende planten, wordt toegekend aan no. 49, ingezonden door den heer *C. Glijm*, bloemist te Utrecht.

Art. 8. De *tweede gouden* medaille voor de fraaiste verzameling van *vijftig* verschillende, bloeijende planten, met uitzondering van de zoodanige, waarop in dit programma medailles zijn uitgeloofd, wordt toegekend aan no. 21, ingezonden door den heer *C. de Winter*, bloemist te Utrecht

Art. 9. De *zilveren* medaille voor de fraaiste verzameling *Palmen*, wordt toegekend aan no. 34, ingezonden door den heer *C. Glijm*, bloemist te Utrecht; en de *tweede zilveren* medaille voor de daarbij het naast in aanmerking komende: is niet toegekend, zijnde geene tweede verzameling ter concurrentie ingezonden.

Art. 10. De *zilveren* medaille voor de fraaiste verzameling verschillende *Varens*, is toegekend aan no. 42, ingezonden door den heer *C. Glijm*, bloemist te Utrecht.

Art. 11. De *zilveren* medaille voor de *zes* fraaiste, bloeijende *Orchideën*, is niet toegekend, zijnde er niets ingezonden.

Art. 12. De *zilveren* medaille voor de *tien* fraaiste, bloeijende *Camelia's*, ingezonden door een' liefhebber, wordt toegekend aan No. 8, ingezonden door den heer jhr. *M. A. A. Beelaerts van Blokland;*

En de *tweede zilveren* medaille voor de daarbij het naast in aanmerking komende, wordt toegekend aan no. 7, ingezonden door denzelfden heer.

Art. 13. De *zilveren* medaille voor de *dertig* fraaiste bloeijende *Camelia's* ingezonden door een' bloemist, wordt toegekend aan no. 51, ingezonden door den heer *C. Glijm*, bloemist te Utrecht.

Art. 14. De *tweede zilveren* medaille voor de nieuwste *Camelia's*, uitmuntende door schoonheid van bloem en regelmatigheid van vorm, wordt toegekend aan no. 39, ingezonden door den heer jhr. *M. A. A. Beelaerts van Blokland.*

Art. 15 De *zilveren* medaille, gegeven door den heer jhr. *G. J. Beeldsnijder van Voshol en de Vrije Nesse*, voor de fraaiste, bloeijende *Roos*, ingezonden door een' liefhebber, wordt toegekend aan no. 10, ingezonden door den heer jhr. *M. A. A. Beelaerts van Blokland.*

Art. 16. De *tweede zilveren* medaille, gegeven door den heer jhr. *G. J. Beeldsnijder van Voshol en de Vrije Nesse*, voor de *zes* nieuwste, bloeijende *Acacia's* wordt toegekend aan no. 63, ingezonden door den heer *C. Glijm*, bloemist te Utrecht.

Art. 17. De *zilveren* medaille, gegeven door den heer jhr. *M. A. A. Beelaerts van Blokland*, voor de fraaiste verzameling van *tien*, best gekweekte, verschillende, bloeijende *Epacrissen*, wordt toegekend aan no. 64, ingezonden door den heer *C. Glijm*, bloemist te Utrecht,

en de *tweede zilveren* medaille voor de daarbij het naast in aanmerking komende, wordt toegekend aan no. 16, ingezonden door den heer *C. de Winter*, bloemist te Utrecht.

Art. 18. De *zilveren* medaille voor de grootste en fraaiste verzameling bloeijende *Erica's*, wordt toegekend aan no. 69, ingezonden door den heer baron *van Tuyll van Serooskerken van Maarssen en ter Meer.*

Art. 19. De *zilveren* medaille voor de *zes* fraaiste, bloeijende verscheidenheden van *Rhododendron arboreum*, wordt toegekend aan no. 66, ingezonden door den heer baron *van Tuyll van Serooskerken van Maarssen en ter Meer.*

Art. 20. De *tweede zilveren* medaille voor de fraaiste, in bloei zijnde *Rhododendron*, ingezonden door een' liefhebber, wordt toegekend aan no. 1, ingezonden door den heer *C. W. van Voorst van Beest.*

Art. 21. De *zilveren* medaille voor de *twintig* fraaiste en meest verschillende bloeijende *Azalea's indica's*, wordt toegekend aan no. 68, ingezonden door den heer *C. Glijm*, bloemist te Utrecht.

Art. 22. De *zilveren* medaille voor de *tien* fraaiste, bloeijende en meest verschillende soorten van *Amaryllissen*, wordt toegekend aan no. 56, ingezonden door den heer *H. Polman Mooy*, bloemist te Haarlem.

Art. 23. De *zilveren* medaille voor de *twintig* fraaiste *Hyacinthen*, wordt toegekend aan no. 54, ingezonden door den heer *H. Spengler.*

Art. 24. De *tweede zilveren* medaille voor de *zes*, best bloeijende, late, dubbele *Hyacinthen*, welke zich onderscheiden door moeijelijk te kunnen worden getrokken, wordt niet toegekend, zijnde er niets ingezonden.

Art. 25. De *zilveren* medaille voor de *twintig* fraaiste *tulpen*, wordt niet toegekend, als boven.

Art 26. De *tweede zilveren* medaille voor de *zes*, schoonst in bloem zijnde, dubbele *tulpen*, met uitzondering van *Duc van Toll* en *Tournesol*, wordt niet toegekend, om dezelfde reden.

Art. 27. De *zilveren* medaille voor de *twaalf* fraaiste, bloeijende *Heesters* van den kouden grond, welke in potten gekweekt zijn, wordt toegekend aan no. 41, ingezonden door den heer *A. Deerns.*

Art. 28. De *zilveren* medaille, voor de fraaiste tros rijpe nieuwe *Druiven*, wordt toegekend, aan no. 45, ingezonden door den heer mr. *F. Huidekoper.*

Art. 29. De *tweede gouden medaille*, gegeven door den heer mr. *T. C. van Barneveld van Est en Opijnen*, voor de verzameling *Groenten*, welke door keurigheid van soort en verscheidenheid het meest uitmunt, wordt toegekend aan no. 44, ingezonden door den heer *van Tuyll van Serooskerken van Maarssen en ter Meer.*

Art. 30. De *zilveren* medaille voor de best bewerkte, vetste, zoetemelksche kaas, wordt toegekend aan no. 25, ingezonden door den heer *W. van Rossem.*

Art. 31. De *zilveren* medaille, gegeven door den heer staatsraad gouverneur der provincie Utrecht, voor zoodanig voortbrengsel van landbouw, hetwelk door belangrijkheid of nieuwheid uitmunt, wordt toegekend aan no. 55, zijnde *Tahnenrogge*, ingezonden door den heer *G. A. Barneveld van Meteren en Geldermalsem.*

Art. 32. Eene *zilveren* medaille voor zoodanig landbouw-werktuig, hetwelk door belangrijkheid uitmunt, wordt toegekend aan no. 60, zijnde een *Stroosnijder*, ingezonden door den heer *W. Jenken* te Utrecht.

De medailles, ter beschikking van de commissie gesteld, worden toegewezen als volgt: aan no. 17, zijnde eene verzameling *Palmen*, welke niet ter mededinging ingezonden was, toebehoorende aan den heer *J. G. Jongeling*, bloemist te Utrecht, eene *zilveren* medaille.

Aan no. 8, zijnde eene verzameling van 25 bloeijende planten, ingezonden door den heer *H. van Lunteren en Zn.*, bloemist te Utrecht.

Terwijl eervolle melding is toegekend aan no. 47, zijnde eene verzameling groenten, ingezonden door den heer *C. W. van Voorst van Beest*, en aan no. 43, zijnde insgelijks eene verzameling groenten, ingezonden door *N. de Jongh*, hovenier te Utrecht.

Aldus gedaan te Utrecht op den 6den april 1848.

G. A. van Barneveld van Meteren en Geldermalsem.
E. H. Krelage.
W. van Rossem.
A. Deerns.
J. C. Groenewegen.
Mr. *P. Blussé van Oud-Alblas.*
Voor gelijkluidend afdruk:
J. Cock Blomhoff.
Secretaris.

— Men leest in *de Limburger:*

»Sedert eenigen tijd worden er wederom in Limburg ten platten lande pogingen aangewend om het bestuur van dit gewest aan de algemeene administratie te onttrekken, om het hertogdom een afgezonderd huishouden te doen geven; niettemin zijn wij doorgegaan met de wenschen en belangen van onze medeburgers bij de ophanden zijnde herziening der grondwet te verdedigen; wij vermeenden het gevoelen te moeten eerbiedigen van die mannen, welke in de door hen gevraagde scheiding heil schijnen te vinden, maar waren en zijn nog voor ons zelven overtuigd, dat de wenschen der overgroote meerderheid in dit gewest stellig *tegen* deze scheiding gestemd is. Thans willen wij met uitdrukkelijke woorden ten opzigte van deze aangelegenheid onze zienswijze bekend maken. Wij vermeenen dat de afscheiding van Limburg ons *met een ondragelijk aandeel in de staatsschuld zoude belasten*, *omdat Nederland ons van dezelve niet zal ontheffen*; dat de gang der administratie *kostbaarder zijn zoude*, bijaldien voor Limburg *alléén* alle hooge en *onontbeerlijke* staats-collegiën werden ingevoerd; dat verder de stad Maastricht geheel en al *te gronde* gerigt zou zijn, zoo haar lot niet, door algeheele handelsvereeniging, met het overige land verbonden bleef.

»Zoodra onder de voorstanders der scheiding iemand gevonden wordt, die ons zal overtuigen, dat wij dwalen en dat hunne plannen mogelijk voordeelig voor *geheel* Limburg zijn zouden, dan beloven wij al onze ondersteuning aan derzelver denkbeelden; maar dat zal wel niet geschieden. Luxemburg levert ons thans het sterkste bewijs van de waarheid van ons systeem; ook is het ontegensprekelijk, dat handel en nijverheid, kunsten en wetenschappen, bezuiniging en vereenvoudiging, politieke gelijkheid en regtvaardigheid veel beter in een groot rijk dan in eene kleine landprovincie kunnen worden aangekweekt.

»Middelen, die wij tot genezing der diepe wonden van Limburg het meest afdoende beschouwen, zijn in ons oog, eene goede constitutionele regering, waarbij voor de belangen van alle standen van alle provinciën, door regtstreeks gekozen lasthebbers zal worden gewaakt, bezuiniging en dus vermindering van belastingen, verbeterde middelen van vervoer met alle omringende staten, goede handelstractaten en doelmatige aanmoediging van den nationalen landbouw en manufactuur arbeid: alle pogingen, die het arme Limburg *afgezonderd* en *verlaten* nooit zoude kunnen beproeven.”

Ook het *Journal du Limbourg* ijvert sterk tegen de afscheiding van Limburg.

— Men leest in *de Tijd:*

»De *Amsterdamsche Courant* van heden meldt, dat er plan bestaat, tot het droogmaken der Buikslooter Ham, tegenover deze stad. Wij kunnen dit allezins bevestigen. De regering verdient allen lof en medewerking voor het ontwerpen van dit plan. Het heeft een dubbel nut. Nu, dat het arbeid en brood zal verschaffen aan menigen behoeftigen stadgenoot; daarna, dat het honderdvoudige voordeelen zal afwerpen voor de stad.

»Men verzekert ons, dat dezen morgen eene permanente commissie is gevormd, met de voorbereiding en uitvoering van het plan belast.

»Er bestaat eene moeijelijkheid, namelijk het vinden der gelden tot bestrijding der onkosten. Z. M. heeft daarvoor uit eigen kas geschonken ƒ10,000. De leden der stedelijke regering hebben ten dien einde bijeen gebragt de aanzienlijke som van ƒ13,000. En reeds hebben eenige welwillende ingezetenen vrijwillige giften tot de somma van ƒ11,000 bij het stedelijk bestuur gedeponeerd. Dat alles beloopt ƒ34,000. Het droogmaken evenwel van 280 morgen grond zal welligt de uitgaven tot op ƒ100,000 doen loopen.

»Men verzekert ons, dat men dientengevolge er toe besloten heeft, een beroep te doen op de milddadigheid der bemiddelde ingezetenen. Het zal ons aangenaam zijn, en wij zullen het ons ten pligt rekenen, dat beroep uit al onze magt te ondersteunen. En wij twijfelen er niet aan, of het voorbeeld van onzen grootmoedigen koning, het voorbeeld van ons waardig stadsbestuur, en het voorbeeld van sommigen onzer vrijgevige ingezetenen zal algemeen navolging vinden.”

Ingezonden Stukken.

De gouverneurs-woning in Zuid-Holland.

Eenigen tijd geleden werd onder de gewone aankondigingen in de *Arnhemsche Courant*, eene premie uitgeloofd aan wie een geschikt gouverneur voor Zuid-Holland wist te vinden, die aan den heer VAN DER HEIM, nu gevallen minister, en wien *niemand* in Zuid-Holland als *gouverneur* terug wenscht, — aangenaam was, onder voorwaarden hem tot *mei* te laten wonen. — Een vriend schrijft ons op die annonce:

Hebt gij die advertentie in de *Arnhemmer* dingsdagsche courant 14 maart jl. gesteld? wegens gouverneur en huis? dat is niet staathuishoudkundig. Is het dan niet beter voor het huis dat het bewoond wordt, dan ledig staat? van het meubilair wil ik het niet zeggen, dat slijt door het gebruik meer af. En vindt gij het dan geene groote eer ook voor de provincie dat, bij gebrek van een gouverneur, er een minister in is, en dat een minister zich verwaardigt in een provinciaal gouvernements-huis te wonen, — en dat een gewezen gouverneur, nu minister, — (en nu wel ex-minister), zóó geliefd is, dat men hem er laat wonen?

Wij deelen dit schrijven, om de geestige satire mede, — om te gelijk te vragen: Wanneer zal eene zóó hoogstgewigtige provincie als die van Zuid-Holland eens weder een fiksch hoofd aan het bestuur van zijn gewest zien, — zóó geliefd en geëerd als de heer VAN DER DUYN, wiens wenschen als wet werden opgevolgd, — niet zóó gehaat als de heer VAN DER HEIM, wiens bevelen werden wederstreefd, ook als deze opvolging verdienden.

Is het waarheid dat de heer VAN DER HEIM toen hij minister van Binnenlandsche Zaken was, den heer referendaris VAN MAANEN, ongedacht en onverwacht, op zekeren morgen, toen die heer in zijn kabinet kwam, norsch heeft toegevoegd, — (sprekende door de neus zoo als die man altijd doet) — »ik heb uwe diensten niet meer noodig — gij zijt ontslagen mijnheer," en toen voortschreef?

Als dat waarheid is, dan getuigt die handeling jegens eenen ambtenaar die 27 jaren dienst had, en wien het moeijelijk moest vallen te ontslaan ook als de noodzakelijkheid het gebood, — dat de heer VAN DER HEIM sterk is van zenuwen en koud van gemoed; — maar het verklaart te gelijk de reden, waarom die man niet is bemind. Zou hij *stoïcijn* zijn gebleven bij zijn eigen spoedig opgevolgd ontslag? Of kookte het toen in zijn binnenste, en is hij niet nog barstende van spijt? TANTUM.

In october jl. verliest de postbode tusschen Rotterdam en Oud-Beijerland het post-pakket. De man was medegereden en door het schokken was het pakket losgeraakt en van den wagen gevallen. Een oneërlijke vinder hield het terug. Het was ongelukkig voor den armen maar doodeerlijken postlooper. Evenwel hij verdiende de straf, die bij het contract hem was bedreigd. De post-directie was met die straf niet te vreden. De man moest ontslagen worden en met hem mogt geen nieuw contract worden aangegaan. Tegen die harde beslissing kwam al wat notabel is op, en regterlijke en administrative autoriteiten verzochten den man te behouden. De post-directie gaf voor, dit niet te durven doen, want als het eens weder gebeurde, dan zou elke beschuldiging haar treffen en elk verwijt verdiend zijn. Iets wilde men doen, — als iemand zich voor *onbepaalden* tijd en voor eene *onbepaalde* som wilde borg stellen. Die overdreven vordering kon geene voldoening vinden. *Dadelijk* benoemde men een ander persoon, — en wie werd aangesteld in de plaats van den alom bekenden *eerlijken* postlooper, aan wie *duizenden* werden aanvertrouwd en die ruim *dertig* jaren, — (sedert zijn 13de jaar) den bode had waargenomen? *Een marktmeester van Rotterdam*, die ten verleden jare uit zijnen post is ONTZET geworden en waaromtrent de *Rotterdamsche Courant* van dien tijd verdient te worden nageslagen, om te weten wat het bestuur dier stad van hem zegt. Bovendien een man die oud is en moeijelijk ter gang, waarom wij nu dan ook, veel later dan anders onze postpakketten ontvangen. Moet men niet gelooven dat de heer MACKAIJ, postdirecteur te Rotterdam, hier zijnen invloed heeft geoefend, of dat er gewerkt is door die stedelijke bewindsmannen die gaarne aan den afgezetten marktmeester iets anders wilden bezorgd hebben en hem van de hand sturen? Een ongelukkige maar eerlijke postbode wordt tot armoede verwezen; — een *afgezette* marktmeester deelt in de begunstiging der vervanging! van het eerlijke ongeluk, is *onbepaalde* borgstelling geëischt, — de afgezette marktmeester heeft geene borgen noodig! welk eene gelijkheid van behandeling! waarlijk eene zóó groote grief verdient hersteld te worden.

Correspondentie.

Hoewel het anders onze gewoonte niet is aan elken inzender die ontevreden is dat zijn stuk niet geplaatst wordt, rekenschap van onze weigering te geven, zoo willen wij echter, om den schrijver van het *Iets over den aanval van den heer* CORVER-HOOFT *contra den minister van Justitie*, *ad interim*, gerust te stellen, hem melden, dat zijn stuk alleen hierom niet geplaatst is, omdat wij meenden dat de kool de sop niet waard was. De ongerijmdheid der aanmerking van den heer CORVER-HOOFT was te tastbaar om zulk eene lange refutatie te behoeven. Men moet dergelijke zotheden niet releveren. Dat men met den ouden heer eens wat badineert, vinden wij zeer loffelijk; maar men moet zijne »ideeën" nooit *serieus* opnemen. Het stuk kunnen wij niet teruggeven, daar wij het onmiddellijk verscheurd hebben.

Posten-combinatie zal eerstdaags geplaatst worden. De *grietman* is gezet en zal spoedig gedrukt worden. Nog eenige andere stukken wachten hunne beurt af.

Wij hebben een legio stukken ontvangen tegen de benoeming van den heer VAN RAPPARD als lid van het Geldersche hof. Veel te veel om te plaatsen. Men kan toch niet van ons vergen, dat wij onze lezers eene week lang alleen met den heer VAN RAPPARD zullen voeden, aan wien zij reeds sints zoo lang genoeg gehad hebben. Het is te minder noodig, nadat de *Arnhemsche Courant* zelve reeds heeft aangetoond, waarom men den heer VAN RAPPARD niet moet benoemen, en waaromtrent de inzenders unaniem overeenstemmen. De minister van Justitie kan dus zeker zijn dat hij, door de benoeming van den heer VAN RAPPARD, geen gevaar loopt beschuldigd te worden, dat hij te veel aan de eischen des volks en der publieke opinie toegeeft.

Advertentiën.

Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER, Vrouwe *J. C. M. Z. BRANTS*, Geboren *VAN LÖBEN SELS.*
WILDENBORCH, 6 April 1848.

Rijks Paarden-Monstering.

Onder vrijwilligen afstand der Eigenaren, zal door den Ondergeteekende *G. L. C. H.* Graaf *VAN RANZOW*, *Lid der Staten van Gelderland*, voor rekening van het Rijk, ten dienste van het Wapen der Cavallerie en Artillerie, aangekocht worden een aantal RIJ- en TREKPAARDEN, en wel onder keuring der alsdan door de Eigenaren aangeboden wordende Paarden.

Op Woensdag	12	dezer	te *Zalt-Bommel* en *Tuijl*.
» Donderdag	13	»	» *Beusichem*.
» Vrijdag	14	»	
» Zaturdag	15	»	
» Woensdag	19	»	» *Kerk Avezaaath*. (Hamsche Brug)
» Vrijdag	21	»	» *Brummen*.
» Zaturdag	22	»	
» Dingsdag	25	»	en volgende dagen te *Genderingen*.
» Zaturdag	29	»	te *Elst*.
» Maandag	1	Mei	

Deze twee laatste monsterdagen te *Elst* zijn bepaald om aan alle eigenaren, welke hunne paarden aldaar op 8 dezer zoo welwillend hebben aangeboden, nog eene gelegenheid te verschaffen dezelve te verkoopen, waartoe niet is kunnen worden overgegaan, door het dien dag ingevalle slecht weder, hetwelk alle verdere monstering belette, en slechts den aankoop van 23 stuks heeft veroorloofd.

Arnhem, 5 April 1848.

Het Lid der Staten voornoemd:
VAN RANZOW.

De Paarden zullen niet jonger dan vijf jaren of zestig maanden, noch ouder dan zeven jaren, en dus beneden de vier en tachtig maanden moeten zijn.

De Rijpaarden zullen niet kleiner dan eene El, vier Palmen, acht Duimen, vijf Strepen, en niet grooter dan eene El, vijf Palmen, drie Duimen, vijf Strepen; de Trekpaarden niet kleiner dan eene El, vijf Palmen, vier Duimen en niet grooter dan eene El, vijf Palmen, acht Duimen mogen zijn, alles gemeten onder een galg van den onderkant van het ijzer der voorhoef tot op het midden van de schoft.

NB. *Van deze bepalingen zal echter eenigzins kunnen worden afgeweken, indien de verdere hoedanigheden van het paard deze afwijking in andere opzigten ruimschoots vergoeden.*

De Paarden moeten zijn Ruinen of Merriën, langstaarten, voorts bruinen, vossen of zwarten, geene bonte of witte zullen worden aangenomen, eveneens geene klophengsten.

De Paarden moeten zijn wel gevormd, geëvenredigd in hunne deelen en sterk, met eenen uitgebouwden schoft, breede borst, vier goede beenen, vrij van spatten en gallen, hooge en harde hoeven, kort gekoot, goed van gezigt en zonder eenig gebrek aan de oogen hebbende, vooral eenen goeden adem en geschikt zijnde voor den Zadel of voor het tuig, naar gelang van de dienst waartoe zij bestemd zijn.

Advertentie.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD *DEVENTER* brengen bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat bij gelegenheid der gewone Linnenmarkt op den 8sten Mei aanstaande, van Stadswege de volgende PREMIëN worden uitgeloofd, als:

DRIE PREMIëN van *tien*, *zeven* en *vijf gulden*, aan de drie personen, die de grootste hoeveelheid eigengemaakt Linnen, mits niet beneden de 150 Ellen, zullen hebben ter markt gebragt;

ÉÉNE PREMIE van *zeven gulden* aan den Koopman in Linnen, buiten de Stad woonachtig, die de grootste hoeveelheid Linnen, mits niet beneden de 400 Ellen, zal hebben ter markt gebragt.

Om naar de uitgeloofde Premiën te kunnen mededingen, zal men zich des morgens vóór tien uur met zijn Linnen aan de Stads Waag moeten vervoegen bij de daartoe gestelde Commissarissen.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd:
H. VAN LOCHEM.
Ter ordonnantie:
A. J. HOUCK,
Secretaris.

† † † HET BESTUUR DER STAD *NIJKERK* roept bij deze op al degenen, welke genegen zijn naar den alhier, door het overlijden van den Heer *F. J. SNELLEMAN*, opengevallen post van STADS HEEL- EN VROEDMEESTER te dingen, en de noodige bevoegdheid hebben tot uitoefening van de practijk als Heelmeester voor eene Stad, Heelmeester ten Platten Lande en Vroedmeester, om zich op Donderdagen den 13den, 20sten en 27sten dezer maand, des middags ten 12 ure, ten Raadhuize dezer Stad, in persoon aan te melden.

Aan gemelde betrekking is eene vaste Jaarwedde van *f* 300 verbonden, terwijl de overledene nog *f* 90 's jaars voor verpleging van diaconie-armen genoten heeft.

Nijkerk, den 7den April 1848.

Het Bestuur voornoemd:
E. G. ARDESCH.
Ter ordonnantie:
J. FREZIE.

Op Woensdag den 19den April 1848, des voormiddags ten half tien ure, zal op het Landgoed *de Hemelschen Berg*, onder *Oosterbeek* bij *Arnhem*, ten overstaan van den Deurwaarder *N. A. GEURTS.* publiek worden verkocht:

Eene fraaije en zeer netten INBOEDEL, bestaande in Mahoniehouten en andere MEUBELEN, PENDULE, BEDDEN, LEDIKANTEN, BILLARD met TOEBEHOOREN, benevens een PRINS-KARELSPEL; voorts GLAS en AARDEWERK, STALGOEDEREN en wat verder zal worden te voorschijn gebragt.

De goederen zijn te zien daags vóór den verkoop en tegen betaling van 25 cent per persoon ook op 16 en 17 April, van des morgens 9 tot des middags 7 ure.

† † † De Betaalmeester in het Arrondissement *Arnhem*, tijdelijk met andere Werkzaamheden belast, zal gedurende zijne afwezigheid in de maand April en krachtens autorisatie der bevoegde Authoriteit, in deszelfs betrekking worden vervangen, door den Heer en Mr. *A. A. ROUKENS* welke de noodige volmagt heeft, alle betrekkelijke stukken te teekenen, terwijl den Heer *J. VAN ENGELENBURG*, als Rentmeester van 's Konings Particulieren Domeinen zal fungeren.

Arnhem, den 10den April 1848.

De Betaalmeester voornoemd,
VAN RANZOW.

† † † De COUPON, verschenen 1 Januarij 1848, groot *f* 40, No. 3206, ten laste van Z. K. K. Ap. M., uitgeloot zijnde, zoo is dezelve, tegen vergoeding der Advertentie-kosten, terug te bekomen bij den boekhandelaar *W. J. RAADGEEP*, te *Doetinchem*.

Rijn-Stoomboot-vaart.
KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJKSCHE DIENST
Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim en tusschen gelegene plaatsen.

Vertrek van Arnhem, *des morgens ten 6 ure*, om nog denzelfden avond te *Keulen* aan te komen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Ondergeteekende te *Arnhem*, bij de Factorij van den Nederlandschen Rijn-Spoorweg te *Amsterdam*, en, door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie-Maatschappij (*JONKER*) met welker Diligence-Diensten deze Vaart in onmiddellijk verband staat.

H. BUDDE GJzn.

⁂ Heden is à 15 Cents verkrijgbaar gesteld:

VERKLARING van de AMSTEL-SOCIETEIT,
Vastgesteld in de Vergadering der Amsterdamsche en Buitenleden,
Gehouden op 21 Maart 1848.
TE ARNHEM BIJ IS. AN. NIJHOFF.

Waterhoogte te Arnhem
Den 9 April 2 El 4 Palm 0 Duim; gew. 1 D. gev. 0 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. DINGSDAG 11 APRIL.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURAN[T]

's Gravenhage, 9 *April*.

De staats-commissie heeft hare zittingen hervat. Men mag dus besluiten dat het ontwerp nu spoedig gereed en bekend zal zijn.

Wat is nu de eisch van het oogenblik?

Dat het ministerie zich ontbinde en plaats make voor een dat minder tijdelijk is, en minder noodhulperig uitziet.

Wij hebben aangewezen dat het ministerie, zoo als het is, geene verandering in het werk der commissie brengen kan. Het ministerie is dus gebonden aan het werk, dat zij overneemt.

Waren alle leden der commissie in het ministerie opgenomen geweest, er ware geen band van onveranderd laten geweest. Het werk van commissie en ministerie ware hetzelfde gebleven. Neemt nu het ministerie het werk van *anderen* over, dan is eenheid den gang der zaak ontnomen.

Zal nu daarenboven dit onvolledig ministerie, dat met *drie* onbezette portefeuilles belast is, dien last nog vermeerderen door op zijn kleingetal nog de taak der geheele grondwets-herziening te doen rusten?

Wat zal dan van het geheel beheer der departementen van algemeen bestuur worden? — Het is eene ontilbare taak voor zoo zwak personeel.

Het is in strijd met de behoeften des lands, als geen ander, vollediger, minder tijdelijk ministerie optrede. — Men denke hoe naauwlettend thans vooral onze buitenlandsche betrekkingen behooren te worden nagegaan, hoe veel zorg onze binnenlandsche aangelegenheden vereischen, hoe alle kracht in onze financien moet worden aangewend. Vraagpunten van het hoogste gewigt kunnen oprijzen; zal een onvolledig ministerie die allen beslissen? Men denke slechts aan Limburg.

Wordt het hulp-ministerie *nu* door geen ander vervangen, dan is geen ander oogenblik daarvoor zoo aangewezen; dan schijnt het, dat men het tot na de geheele grondwets-herziening en tot aan de vorming van eene nieuwe vertegenwoordiging, zal willen doen voortduren.— Maar is het dan geraden zóó langen tijd nog met een *onvolledig* ministerie voort te leven, dat *daardoor* niet in staat is, noch bevoegd schijnt, doortastende hervormingen te doen plaats vinden of maatregelen van belang te nemen? En als de omstandigheden van buiten of van binnen dreigen, wat is dan wenschelijker, een voltallig en goed geconstitueerd ministerie te hebben, of een van noodhulp als het tegenwoordige, daar elementen in worden gemist, die het kracht en nationaal vertrouwen hadden kunnen verleenen?

Het is thans het oogenblik een vast ministerie te doen optreden. Het ontwerp van grondwet is weldra gereed. Men kan dus nu een plan van regeren beramen en daarvoor een volledig personeel tot een geheel verzamelen.

Verzuime men het oogenblik niet! Dat alle bijredenen mogen worden ter zij gezet. Dat het belang des lands toch het zwaarste wege, en geene persoonlijke redenen doen nalaten tot deelname in een ministerie *uit te noodigen* of daarin deelname te *weigeren*.

Buitenlandsche berigten.

Rusland. — Het *Journal de St. Petersbourg* houdt thans eene gewigtige verklaring nopens 's Keizers manifest in. Het zegt: dat daarin niets verontrustends voor den vrede moet gezien worden; dat niets minder dan dit in de bedoelingen der keizerlijke regering ligt; dat, bij den staat van opgewondenheid, welke buiten af tegen Rusland bestaat en aangewakkerd wordt, niets natuurlijker was, dan dat de keizer een beroep op het nationaal gevoel deed; dat niet alleen in Frankrijk, waar de poolsche uitgewekenen bij het bestuur ondersteuning vinden, maar ook in Hongarije, Pruissen, Duitschland overal kreeten tegen Rusland gehoord zijn; dat men het der door den opstand veranderde regeringen tot eene misdaad gerekend heeft, vriendschappelijke betrekkingen met Rusland te onderhouden; dat men, alvorens te weten of het noodig zou zijn, russisch bloed voor vreemde belangen te vergieten, het bondgenootschap van Rusland heeft verworpen; dat men dat rijk heeft bedreigd, zonder dat het zelf dreigde; dat dit alles echter van geen' invloed op de bedoelingen der russische regering zou wezen, en dat zij stil de gebeurtenissen zal blijven aanschouwen. «In één woord» aldus eindigt dit stuk, «Rusland zal niemand aanvallen, wanneer het niet zelf aangevallen wordt. Het zal naar geweten de onafhankelijkheid en onschendbaarheid zijner naburen eerbiedigen, wanneer zijne naburen zorg dragen, de onschendbaarheid en onafhankelijkheid van Rusland te eerbiedigen.»

Pruissen. — De vereenigde landdag heeft twee ontwerpen, de grondslagen der aanstaande pruissische staatsregeling betreffende, aangenomen. Er is een ontwerp voorgedragen, waarin, uit aanmerking van het algemeen gezonken crediet en van de dreigende gevaren van buitenlandschen oorlog en van binnenlandsche regeringloosheid, de toestemming der stenden tot aanwending van middelen, het zij door eene geldleening of op eene andere wijs, gevraagd wordt. In de redevoering, door den minister bij die gelegenheid gehouden, duidde hij aan, welke plannen het kabinet ten opzigte eener geheele verandering van belastingsstelsel beraamde. Daartoe behoort de overgang der belastingen op het gemaal en geslagt in die naar de verschillende klassen.

Er zijn ook bij den landdag van de bewindslieden inlichtingen gevraagd nopens de betrekkingen met Denemarken. Daarop is geantwoord, dat Pruissen geenszins met dien staat in oorlog is, maar alleen maatregelen heeft genomen, ter verzekering van de regten der landen, die, ofschoon onder het gezag des konings van Denemarken, tot Duitschland behooren; dat bij de regering niets bekend is van het uitgeven van kaperbrieven door de deensche regering, en dat men zich meent te mogen vleijen, dat in geen geval dergelijke maatregel, in strijd met den geest des tijds, zal worden genomen.

— Het regeringsblad behelst eene verklaring van de stenden der provincie Pruissen, waarin het verlangen te kennen gegeven wordt, om dit landschap in den duitschen bond op te nemen. Ten gevolge van dien heeft de koning, bij besluit van den 6 dezer, aan dat verlangen voldaan.

Duitschland. — De permanente commissie van de Duitsche volksvergadering houdt openbare bijeenkomsten. Door haar is besloten, om, door middel eener bezending bij de bondsvergadering, te bewerken, dat ten spoedigste gevolg worde gegeven aan het besluit van de eerstgenoemde vergadering, betreffende de verkiezing van vertegenwoordigers, naar den maatstaf van één voor elke 50,000 hoofden der bevolking.

— De Brunswijksche stendenvergadering is den 2 door den hertog in persoon geopend. In de door hem uitgesproken troonrede gaf hij, onder anderen, te kennen, voornemens te zijn, aan het hertogdom Holstein militaire hulp te verleenen, en te vertrouwen, dat de vergadering de daartoe noodige middelen zou bewilligen.

Oostenrijk. — De staatskanselarij en die van oorlog hebben den 2 April *den oorlog tegen Sardinië verklaard.*

De prins *v. Schwarzenberg* heeft aangeboden het bevel op zich te nemen over de vrijscharen, die naar Italië trekken.

De proclamatie des konings van Sardinie, heeft in Weenen eenen diepen indruk gemaakt.

Er moet besloten zijn *Radetsky* tegen Piemont af te zenden en er van af te zien, om Milaan gewapenderhand te heroveren. Oostenrijk wil in Lombardije nog onderhandelen over eene soort van administrative scheiding.

Italië. — De jongste tijdingen uit Italië gewagen steeds van de geestdrift, welke aldaar allerwege heerscht. Koning *Karel-Albert* heeft proclamatiën aan verschillende Italiaansche Staten gerigt, ten einde hen te hulp te roepen. Het voorloopig bestuur van Milaan heeft den 1sten berigt ontvangen, dat *Radetski* aan het voorloopig bewind van Brescia eene capitulatie gevraagd, doch ten antwoord bekomen zou hebben, dat men wel met geregelde troepen, maar niet met moordenaars onderhandelde.

— De sardinische regering heeft een manifest, voornamelijk aan den handel, uitgevaardigd, waarin zij te kennen geeft, dat, ondanks den oorlog met Oostenrijk, zij van het regt van krijgvoerende partijen ter zee geen gebruik zal maken. Uit overweging dat de meeste equipagiën en officieren van oostenrijksche oorlogschepen Italianen zijn, en daar men geene landslieden wil bestrijden, zoo is aan de bevelhebbers der sardinische oorlogschepen gelast, om zich blootelijk te verdedigen, als zij door oostenrijksche schepen aangetast wierden, maar nooit het eerst aan te vallen.

Wat oostenrijksche handelschepen aangaat, de sardinische regering wil die niet in het minste verlet of aangehouden hebben.

— Er is eene bezending uit Lodi aan koning *Karel Albert* gezonden, om hem een adres aan te bieden, waarin men hulde en erkentelijkheid getuigt aan den vorst, «die zich tot soldaat van Italiëns onafhankelijkheid heeft verklaard:» en waarin gezegd wordt: «dat het zich alleen van de vreemde dienstbaarheid vrijgekocht heeft.»

De voorloopige regering te Milaan heeft de toestemming van alle steden uit Lombardije gekregen. Zij zullen weldra vertegenwoordigers kiezen, om in de voorloopige regering zitting te nemen.

Die regering houdt zich eensdeels veel met de wapening tegen Oostenrijk bezig; anderdeels met inlandsche regelingen. Zoo heeft zij de tollinie, door Oostenrijk tusschen Sardinie en Lombardije gesteld, doen vervallen; de gelijkstelling der Israëliten uitgesproken enz.

— Te Parma heeft eene soort van restauratie plaats gehad. De hertog *Karel* heeft een tweede bedrijf gegeven van het tooneel, dat hij verleden jaar als hertog van Lucca heeft gespeeld. Bij de eerste uitbarsting van de beweging in Italie, had hertog *Karel* de vlugt genomen en aan een regentschap het bestuur overgelaten. Sedert heeft er eene reactie plaats gehad en is [illegible] Parma teruggekeerd, met verklaring nogtans, dat hij eene [illegible]lijke staatsregeling als die van Toskane en Piemont zal geven.

— In Savoije heeft men één dag de republiek uitgeroepen, ten gevolge van de pogingen uit Frankrijk; doch de koningsgezinde partij heeft welhaast de bovenhand terug erlangd. De botsing had echter bloed gekost. De nationale garde, ondersteund door het landvolk uit den omtrek, had de uit Parijs vertrokken bende Savoijers weder verdreven, en het gezag van *Karel Albert* hersteld.

—Uit Napels zijn er berigten tot 26 Maart. Het ministerie *Sierra Capriola* heeft zijn ontslag genomen; en is door dat van den heer *Troja* vervangen, waarin onder anderen generaal *Pépé* zitting heeft; het nieuwe bestuur is nog meer vooruitschrijdende. Het heeft de teugels van het bewind alleen aanvaard onder voorwaarde, dat het constitutioneel besluit des konings zou herzien en de bijeen te roepen kamers constituerende vergaderingen zouden worden. Het volk wil reeds ruimer grondwet; de koning aarzelt om die te verleenen; van daar gisting in de hoofdstad, waar men voor eene botsing beducht was.

Spanje. — Men spreekt van nieuwe pogingen tot rustverstoring te Madrid, doch het bewind blijft er met veel kracht handelen.

Frankrijk. — De heer *Ledru-Rollin* heeft, als minister van binnenlandsche zaken, bij gelegenheid der aanstaande verkiezingen, eene nieuwe corculaire aan alle departementale commissarissen gerigt. Hij beveelt hun aan, invloed op de verkiezingen uit te oefenen, door openlijk de kuiperijen der tegenomwenteling te beletten. In de circulaire merkt men deze zinsnede op: «Zijt wel overtuigd, dat wij de regeringloosheid te gemoet gaan, indien de deuren der nationale vergadering geopend worden voor mannen, wier regtschapenheid en republikeinsche gevoelens twijfelachtig zijn.»

— De rustige afloop van de verkiezingen voor de nationale garde, heeft den 8sten het vertrouwen in Parijs verlevendigd.

Het voorloopig bewind wil thans dat vertrouwen meer bevestigen door de herstelling van de goede verstandhouding tusschen het leger, het volk en de nationale garde. Daartoe zou over acht dagen een groot feest in het Maartveld gehouden worden, waarbij het bewind zou tegenwoordig zijn. Het leger zou echter slechts een dag in Parijs verblijven, en dan naar de Italiaansche grenzen oprukken.

Het schijnt dat de gebeurtenissen in Italië het meest de aandacht van ons bewind bezig houden. De slechte afloop, nu ook van de pogingen der Savoysche bende, om aldaar voor goed de republiek te vestigen, maakt nog al indruk.

België. — Men leest sedert eenige dagen in onze bladen, dat er onderhandelingen met Nederland aangeknoopt zijn over een naauwer handelsverdrag. Dr *Indépendance* zegt: «Wij betreuren het wel, dat wij dat berigt niet kunnen bevestigen. Het is waar dat de regering met onderscheidene landen, bepaaldelijk met Nederland, onderhandelingen heeft aangevangen; dat de laatste het voorwerp van zijne bijzondere aandacht zijn; doch de zaken zijn op verre na nog niet zoo verre gevorderd als sommige bladen meenen; en wij moeten er bijvoegen, dat de wijs waarop zij daarover spreken niet geschikt is om die te bevorderen.»

Groot-Brittannië. — De aandacht, zoo levendig op de buitenlandsche aangelegenheden gevestigd, wordt thans meer op de binnenlanesche gerigt. Immers blijft de spanning in Ierland voortduren, en wacht men aldaar eene uitbarsting, ten zij de ontzaggelijke maatregelen van voorzorg, door de regering genomen, de leiders mogt afschrikken. Ook te Londen wordt steeds groote waakzaamheid aan den dag gelegd tegen de pogingen der Chartisten.

In het lagerhuis is in den avond van 7 April in het breede over het een en ander gesproken, en is de heer *O'Connor*, hoofd der Chartisten, met bedaardheid en waardigheid door den eersten minister teregt gewezen. De regering heeft de voorgenomen vergadering van die partij op maandag, *onwettig verklaard.* Op de vraag, waarom zij dit niet vroeger verklaard had, antwoordden de ministers dat zij vroeger niet zoo bekend waren met al de omstandigheden, welke die vereeniging onwettig zouden doen zijn, volgens eene verklaring der zoogenaamde nationale conventie.

De heer *Wakley*, een der Chartisten, toonde zich over die uitlegging zeer verontwaardigd; en de heer *O'Connor* viel hem bij, met te zeggen, dat de bijeenroepers dier vereeniging geen verstoring van de orde of krenking van de regten van eigendom ten doel hadden. Hij betuigde dan ook, dat hij maandag de vereeniging zou bijwonen, en met het volk de groote petitie zou komen overbrengen.

Eene allerhevigste woordenwisseling volgde op die verklaring, waaraan een aantal leden, onder anderen de heeren *Hume*, *O'Connell* en sir *R. Peel*, deel namen. De eerste minister lord *J. Russell* waarschuwde in zeer bezadigde bewoordingen tegen uitspattingen, en sir *R. Peel* en genoegzaam alle leden, die het woord voerden, gaven hunne onverdeelde ondersteuning aan de regering, ten aanzien van haar gedrag omtrent de gedreigde vereeniging op maandag aanstaande.

Sir *G. Grey*, een der ministers, heeft daarop verlof gevraagd tot aanbieding van eene wet, moetende strekken, zoo als het wordt uitgedrukt, *voor de betere veiligheid van de kroon en de regering van het vereenigd koningrijk.* Hij betreurde dat die wet noodzakelijk was, tegen de oproerige en trouwelooze oogmerken, die door sommigen in onderscheidene gedeelten des lands gekoesterd werden, en uit hoofde van de aanmoediging, die zij verleend hadden aan open oproer en pogingen tot omverwerping van 's lands instellingen; de noodzakelijkheid legde der regering den pligt op om hiertegen te waken en eene verandering in de wet te brengen tot fnuiking van zulke praktijken. De regering had niet ten doel eenige nieuwe beperking van de regten des volks voor te slaan, hetzij om 's lands aangelegenheden in vergaderingen of bij discussie te behandelen of om herstel van grieven te vragen. Maar er waren toch gren-

zen voor die constitutionele regten; die grenzen zijn onlangs te buiten gegaan, en er is in onderscheidene deelen des lands eene taal gevoerd, welke, indien zij op zich zelve niet reeds hoogverraad daarstelt, althans veel daarnaar zweemde. In een deel des lands was de wet geheel onvoldoende, om dit groot en schreeuwend kwaad tegen te gaan. De taal, in Ierland gebezigd, was onbestaanbaar met eene gevestigde regering, met het behoud van orde, en met de bestaande instellingen, waaronder het volk meer constitutionele vrijheid, dan eenig ander volk ter wereld, heeft genoten. De onderkoning, lord *Clarendon*, heeft eene, ééne enkele regtsvervolging begonnen, in de hoop van zulk eene taal te stuiten; doch hij is door hen, die haar gevoerd hebben, niet beantwoord met een verlangen om zich naar de wet te gedragen, maar met eene verklaring dat, indien zij tot dus verre openlijk oproerige taal hadden gesproken, zij in het vervolg ten doel hadden hoog verraad te plegen. De minister wilde niet zeggen, dat zij tot dus verre eenige daad begaan hadden, welke hen onder het bereik der wet had gebragt; maar hij waarschuwde hun, dat volgende daden, in verband met het vroeger gesprokene, ook thans nog hen daaraan konden blootstellen. Hij gewaagde daarop van onderscheidene artikelen, die in den *United Irishman* van den heer *Mitchell* waren verschenen, van de taal, door den heer *Meagher* gehouden, en van eene rede, door den heer *Duffy* uitgesproken, die verklaard had, dat 50,000 Franschen gereed waren, om de Ieren te ondersteunen in eene poging om op hun eiland eene onafhankelijke republiek uit te roepen. Dat waren proeven van de taal, waarover de minister zich beklaagde, waartegen hij versterking in de wet kwam zoeken. Ter verdediging van de trouwe meerderheid van Hr. Ms. onderdanen in Ierland, kwam de regering zoodanige wijzigingen in de wet vragen, waardoor zij in staat zou gesteld worden, om met nadruk in zulke koortsachtige oogenblikken te handelen, welke van tijd tot tijd in de geschiedenis der volken voorkomen, en welke thans schrik onder de groote menigte onzer bevolking verspreiden. De minister ging de bepalingen der wet op misdaden van den bedoelden aard na. De wet tegen hoogverraad was niet gelijk in Engeland en Ierland: er bestond geene reden voor dat verschil, en alle redenen pleiten er voor om dat verschil weg te nemen, daar het thans de werking van de wet in Ierland belemmerde. Er wordt dus thans voorgesteld die wet voor alle deelen des lands algemeen te maken; doch daar de wet, in Engeland tegen hoogverraad bestaande, en van *George III*, ongemeen streng was, zoo sloeg hij daarin eenige wijzigingen in den tegenwoordigen geest der wetgeving voor, en om die gewijzigde wet alsdan algemeen in het rijk toe te passen. De wijzigingen betreffen niet de aanslagen tegen de persoon des souvereins; maar andere, als het opruijen ten oorlog tegen den souverein, het aanzetten van vreemdelingen om in dit rijk te vallen enz.; daartegen zou niet de doodstraf, maar een vervoer gedurende zeven jaren worden gesteld. Aan den anderen kant, om de bedrijvers van die misdrijven geenen uitweg te laten, worden als aanzetting beschouwd woorden en geschriften. Zonder die wet had lord *Clarendon* verklaard, dat hij den stroom des oproers niet zou kunnen stuiten; en met die wet hield hij zich overtuigd, dat hij die personen, die thans hun land bekampten, zou kunnen fnuiken. De minister zeide niet, dat dit de eenige wet was, welke tot bevrediging van Ierland dienstig kon zijn; maar zij was tot handhaving van orde aldaar noodig, en zou bovendien algemeen in het rijk werken. Later zou hij nog eenige bepalingen van politie voordragen.

De heer *J. O'Connell* beaamde ten volle de verontwaardiging over de jongst in Ierland gehoudene redevoeringen, en noemde de pogingen van dolzinnigen, die hun vaderland in het verderf wilden storten, hoogst misdadig. Hij geloofde dat de gewone wet, met kracht toegepast, genoegzaam ware, doch zeide dit niet uit sympathy voor de bedoelde lieden.

De heer *O'Connor* verklaarde dat hij tegen deze wet zou stemmen, al zou hij alleen blijven staan.

De heer *J. O'Connell* lichtte hierop zijn gevoelen toe; hij vond de wet noodig voor de rust van Ierland; indien zij eene wonde aan hetzelve toebragt, zoo was het alleen eene wonde, welke een geneesheer zou aanbrengen, om een ongezond deel weg te nemen.

Lord *J. Russell* verklaarde dat de wet geene letter zou behelzen tegen vrije discussie; maar gerigt was tegen woorden of daden, die tot trouwbreuk tegen den Souverein aanzetteden. En welk regtgeaarde zou dat niet goedvinden?

Ten slotte werd met eene overgroote meerderheid (283 tegen 24 stemmen) tot de eerste lezing van de voordragt toestemming gegeven; en had die terstond plaats. Tegen maandag avond is de tweede lezing voorgesteld. De aanbieding van die wet werd met luid gejuich van alle zijden van het Huis begroet.

De chartistische leiders willen den optogt op maandag toch doorzetten, doch hebben het voornemen opgegeven, om dit gewapend te doen. Een deel der Chartisten wil daarnaar echter niet meer luisteren; aan den anderen kant zal het bewind met kracht zijn besluit volhouden, dat de optogt onwettig heeft verklaard. Het zal waarschijnlijk in tijds de bedreigde punten doen bezetten, en als de Chartisten dan rustig de aanbieding van hunne petitie willen doen, zal men hen huns weegs laten gaan. Voor zoo veel er buitenlanders aan het spel deel mogten willen nemen, zoo gelooft men dat zij hier een slecht onthaal zouden vinden bij de rustige bevolking.

Een der sprekers te Dublin had gezegd, dat er geene vrijheid van drukpers in Engeland bestaat; de *Times* voert hem te gemoet, dat er althans die vrijheid bestaat, dat ieder redelijk zijn gevoelen kan zeggen; terwijl elders de pers onder het bedwang van een toomeloozen hoop staat.

— In het Lagerhuis heeft de heer *Urquhart* inlichting gevraagd of het bewind zich niet nader verbonden heeft om de kroon van België te waarborgen. De minister *Palmerston* heeft geantwoord, dat deswege geen nieuw traktaat is gesloten; maar dat het doel van de bestaande verdragen van 1830 en 1831 bekend was, en die door de vijf Mogendheden waren aangegaan.

Laatste berigten. De Pruissische regering doet nog diplomatische stappen ter regeling van de Holsteinsche zaak. Intusschen rukken steeds troepen naar de hertogdommen op. De Deensche voorhoede staat omstreeks Apenrade. Een deel der pruissische troepen is den Eider overgegaan; doch het is nergens nog tot vijandelijkheden gekomen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 10 April.

Men verneemt dat de staatscommissie, belast met het vervaardigen van een ontwerp eener gewijzigde grondwet, hare taak heeft volbragt en dat dit ontwerp, vergezeld van eene Memorie van Toelichting, aan den koning is of onverwijld zal worden aangeboden.

— Ter gelegenheid van den verjaardag van H. K. H. de erfgroothertogin *van Saksen-Weimar-Eisenach*, eenige dochter van HH. MM. den koning en de koningin, is er eergisteren middag familie-diner ten hove gehouden. Ten gevolge van het overlijden van Z. K. H. prins *Alexander* der Nederlanden, hebben er geene andere plegtigheden plaats gehad.

— Bij koninklijk besluit van den 5 dezer, is de heer *J. Staats Boonen*, luitenant-kolonel der dienstdoende schutterij te Amsterdam, benoemd tot Zr. Ms. adjudant in buitengewone dienst.

— Ingevolge koninklijke beschikking, heeft de heer *Arriens*, gepensioneerd schout-bij-nacht, op den 20 Maart jl., de betrekking van buitengewoon adjudant des konings hervat.

— Z. M. heeft den directeur van politie te Amsterdam, den heer Mr. *Provo Kluit*, benoemd tot commandeur van de orde der Eikenkroon, en de commissarissen van politie aldaar, de heeren *de Bie* en *Buschman*, tot ridders van genoemde orde.

— Z. M. heeft Mr. *Trip*, advokaat te Groningen, benoemd tot kantonregter te Hoogezand (arrond. Groningen), en zulks in plaats van wijlen Mr. *D. van der Hoop*.

— Men verneemt, dat Z. M. eene som van *tien duizend gulden*, uit hoogstdeszelfs bijzondere fondsen, aan den heer burgemeester van Amsterdam heeft doen toekomen; welke som zal strekken tot eene bijdrage, om een werk nabij de hoofdstad te doen uitvoeren. Het stedelijk bestuur van Amsterdam heeft een beroep op de milddadigheid der ingezetenen gedaan, ten einde in de verdere kosten van dat werk, die op honderd duizend gulden geraamd worden, te helpen voorzien.

— Men verwacht alhier, dat Z. D. H. de luitenant-generaal hertog van *Saksen-Weimar-Eisenach*, die den laatsten tijd te Madera heeft doorgebragt, zal begeleiden het lijk van Z. K. H. prins *Alexander*, dat te Rotterdam verwacht wordt, en dat de hertog alsdan herwaarts komen zal.

— Z. D. H. de prins *von Metternich* bevindt zich steeds alhier en ontvangt vele bezoeken van binnen- en buitenlandsche staatslieden. Zoowel ten gevolge van de vermoeijende reis, die de vorst heeft afgelegd, als uit hoofde van de staatkundige omstandigheden, die haar hebben voorafgegaan en gevolgd, moet de gezondheid van den prins veel geleden hebben en hij zich thans in eenen eenigzins ziekelijken toestand bevinden. Zijne gemalin legt intusschen vele bezoeken bij hooge personen af. Het verdient vermelding, dat de vorst *von Metternich* voor ongeveer 50 jaren zijne diplomatieke loopbaan in deze residentie geopend heeft.

— Volgens order van hooger hand, houdt de genie zich bezig met in den omtrek van 's Hertogenbosch opnemingen te doen op zoodanige punten, welke, het zij bij eenen onverhoedschen aanval, het zij bij een geregeld beleg, in staat van verdediging zouden moeten gesteld worden. Al hare werkzaamheden bepalen zich echter, voor als nog, slechts tot het zamenstellen van plannen en het opmaken van begrootingen, welke aan het bewind ter beoordeeling moeten worden ingezonden.

— Jhr. *van Panhuys*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en regter in de regtbank te Winschoten, heeft zijn ontslag genomen uit laatstgemelde betrekking.

— Ten gevolge van het dalen der graanprijzen, is de prijs van het brood alhier verminderd met *één' cent* van het tarwebrood, gebuild en ongebuild, en *één' halven cent* van het roggebrood, zoodat die thans is als volgt:

Gebuild tarwebrood.	29 cents.
Gedeeltelijk gebuild en ongebuild tarwebrood.	23 »
Roggebrood.	12 »

— Men verneemt dat de regering der stad 's Gravenhage besloten heeft de procedures wegens het herstel van kaden en schoeijingen niet verder voort te zetten, in de laatste uitspraak van het Prov. Hof in Zuid-Holland te berusten en zich daartegen niet in cassatie te voorzien.

In de tegenwoordige omstandigheden mag die handelwijze met lof vermeld worden. Aan de eene zijde wordt er afgezien van langdurige en kostbare regtsgedingen, terwijl aan den anderen kant tevens schijnt besloten te zijn de kaden, voor zoo veel noodig, ten koste der stad te doen herstellen, met het prijzenswaardig doel, om ook langs dien weg aan een aantal personen werk en brood te verschaffen.

— Men verneemt, dat door de werklieden, hoofden van behoeftige huisgezinnen, aan wie gedurende den afgeloopen winter van stadswege werk in het zeeduin, nabij deze residentie, verschaft is, aldaar ruim twee bunders, 67 roeden Nederlands duingronden ontgonnen, tot bouwland gelijk gekrooijen en met dijken, ter voorkoming van verstuiving, omgeven zijn, en dat dit teelland reeds ll. Vrijdag in het openbaar voor drie en een half jaar verhuurd is voor de som van *f* 186 in het jaar. — Bovendien zijn gedurende dezen winter door dezelfde werklieden nog andere afkruijingen en werken nabij het badhuis en elders verrigt, en is door hen tot beplanting met hout bekwaam gemaakt eene lange strook gronds, die tevens tot dekking voor den wind van den nieuwen straatweg naar het badhuis zal dienen.

— De districts-commissie van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, heeft bekend gemaakt, dat de collecte, op den 4 dezer, binnen deze residentie, ten behoeve van het fonds gedaan, eene som van *f* 1160.25 heeft opgebragt.

— Uit *Limburg* schrijft men, dat er in het hertogdom thans de grootst mogelijke rust heerscht. In Roermond was eenige gisting ontstaan, die echter spoedig is geëindigd. De oorzaak daarvan was hierin gelegen, dat een belhamel, geboortig van Torn, die de revolutie te Parijs had bijgewoond, zich aan het hoofd van eenige lieden gesteld had, die door de straten revolutionnaire liederen hadden gezongen, waarop de aanvoerder gevat en in verzekerde bewaring gebragt werd. Er liepen geruchten over eischen tot bevrijding van den gevangene, en uit voorzorg zond men eenige troepen uit Venlo derwaarts.

— Uit Maastricht wordt geschreven, dat de directie van de Aken-Maastrichtsche spoorwegmaatschappij zich verpligt heeft gezien, ten gevolge van de finantiële crisis, het aanvangen der werken van dezen spoorweg onbepaald uit te stellen, en een groot aantal harer ambtenaren te bedanken.

Ingezonden stukken.

Iets over den nieuwen gang van zaken.

Ik ben ingenomen met de nieuwe orde van zaken in ons Vaderland. Mijne ingenomenheid evenwel gaat niet zoo ver, dat ik niet met nauwlettend oog zou gadeslaan, wat voorvalt. Mijne opmerkingen mogen hiervan bewijs leveren.

Ik was getuige van de blijdschap, die heerschte toen de koninklijke mond de bekende mededeeling had gedaan aan den voorzitter der Tweede Kamer. Deze aankondiging had de behoudsmannen zoodanig verrast en overrompeld, dat zij ze 's maandags avond de verkondigers waren van het heugelijk berigt, dat in dien middag ontvangen was. Van toen af steld ik de aftreding der ministers zeker, — immers de mededeeling was geschied buiten hun medeweten of voorkennis. Dat werd toen niet alleen niet tegengesproken, maar verteld en toegestemd door wie het dingsdag morgen betwijfelden of ontkenden. De *Nieuwe Rotterdamsche Courant* was dingsdag de voorbarige bode, die in *overdreven zin* mededeelde, meer dan de koning zou gezegd hebben. Er was achteruitgang tusschen den maandag nacht en dingsdag morgen. Moet het er aan worden toegeschreven, dat toen de ministers deelgenooten waren geworden van hetgeen was voorgevallen? Als wij dit vermoeden, te stelliger gelooven wij, dat de vreugde-betuigingen die overal vernomen werden, dat vlagdoek en feestlicht veel, zeer veel hebben bijdragen, om de toenmalige ministers te versterken in hun voornemen, om een ontslag te vragen, dat ieder als noodzakelijk geworden toestemde.

Het ontslag werd aangenomen, maar de voorloopige waarneming bleef hen opgedragen. Dat was eene fout, eene fout niet van den koning, maar van de mannen die *weifelden* op te treden. Wij verklaren die weifeling uit een gevoel van kieschheid, dat hen een verwijt deed vreezen, als hadden zij vroeger reeds de eer eener portefeuille gewild. Wij gelooven dat het gewigt van het oogenblik en de zaak des Vaderlands geene plaats hadden moeten gunnen aan die overweging. Wij hebben toegejuicht, dat de heer Mr. *D. Donker Curtius* onbeschroomd is opgetreden. Het heeft onrust gegeven, dat niet dadelijk met hem, de overige leden der commissie, als de algemeen gewilde personen, benoemd werden. Of het niet wel schade heeft gedaan aan de goede zaak, wordt reeds betwijfeld, maar ligt in het duister. Er is gebeurd wat *opheldering behoeft.*

17 Maart is de commissie tot herziening der Grondwet ingesteld, aan welke te gelijk werd opgedragen hare denkbeelden omtrent de zamenstelling van een ministerie mede te deelen. *Toen* werd nog niet gedacht aan den heer *Schimmelpenninck.* Deze verschijnt op eens op het staatkundig tooneel, — zoo het schijnt, zonder bemoeijing, zonder aanwijzing van de bedoelde commissie. Van welke *andere* zijde en met *welke* bedoeling was men buiten om de commissie werkzaam? Of had de commissie toen reeds hare denkbeelden omtrent de zamenstelling van een ministerie medegedeeld? Het tegendeel schijnt te blijken. Men heeft derhalve de commissie vooruitgeloopen. Waarom?

Ten gevolge van een schrijven van den heer *Schimmelpenninck*, dat op eens en niet zonder bevreemding te midden der overwegingen is *ingeworpen*, — wordt, *op uitdrukkelijk verlangen van dezen*, het tweede gedeelte van de taak der commissie ingetrokken. Was dan dat gedeelte niet in goede en vertrouwde handen?

Het is waarheid, dat de commissie instemde, maar *kon* zij wel anders? en edelmoedig genoeg, bewimpelt zij die intrekking met een voorgeven, als zou zij door deze «de dringende herziening der Grondwet in des te korter tijd ten einde brengen.»

Het blijkt uit de rede des ministers van justitie *ad interim*, dat allen die in de commissie voor de grondwets-herziening gezeten waren, zich hebben bereid verklaard om, zoo noodig, tijdelijk deel uit te maken van het nieuwe ministerie. Waarom nu *twee* leden benoemd en *drie* leden buiten gesloten van eene commissie, die zich te gelijk disponibel stelde, en wier vijf leden gezegd konden worden, de meest populaire en gewilde personen in Nederland te zijn? Waarom *Thorbecke*, *Storm* en *Kempenaer* uitgesloten? Omdat de werkzaamheden der herziening zouden bespoedigd worden? Kon dan de commissie werken, als *Donker* en *Luzac* niet tegenwoordig waren? Zij toch hebben niet opgehouden leden van de commissie te zijn? Ook is gebleken, dat het werk der grondwets-herziening nagenoeg was ten einde gebragt, toen het ministerie optrad. *Iets anders* schuilt er dus achter. De heer *Schimmelpenninck* **zocht** naar ministers, **na** dat de commissie zich *éénparig* had beschikbaar gesteld!! — Moet dat niet bevreemden? — Het ministerie *is* en *blijft* onvolledig, en toch er zijn mannen als *Thorbecke* en *Storm* en *Kempenaer*, die, om den wille van het algemeen belang, eene tijdelijke benoeming niet mogten afwijzen. Is dat begrijpelijk? Men *getroost* zich *dubbele* portefeuilles en verklaart dien last *te zwaar*, en men wil ze niet *in goed vertrouwde* handen stellen! Men moet onwillens tot het besluit komen, dat men eenen *Thorbecke* en *Storm* niet wil, als het waarheid is, dat de heer *de Kempenaer* zich van de portefeuille van Eeredienst, als te onbeteekenend, heeft afgemaakt. En *wie* willen *die* mannen niet? Het is zeer duister. Immers hunne twee minister-leden willen hen wèl?

De benoeming schijnt *overhaast* en als bij *overrompeling* te zijn geschied. Waartoe en waarom? Eerst *na* die ellendige gebeurtenissen te *Amsterdam*; — eerst *na* dat de commissie was gedesaisiseerd van de taak om hare denkbeelden mede te deelen. Toen nam de *Schimmelpenninck twee* leden uit haar midden, *of* liever *één*, want de *noodzakelijkheid* had den heer *Donker Curtius* reeds vroeger doen benoemen, — en dat ééne lid kon men in de gegeven omstandigheden niet voorbijgaan; — en de vraag volgt: of men misschien anders de mannen der commissie wel niet geheel zou hebben gepasseerd? Er is tusschen 17 en 26 Maart jl. *achteruitgang*, ten zij men volledig opheldere wat nu donker is.

De Raad van State telt reeds een zeer klein personeel, — en men ontneemt den heer *Lightenvelt* nog, terwijl de heer *Storm* kon gekozen worden. Men draagt aan den heer *Luzac* eene dubbele portefeuille op, men weet hoe de man er tegen opziet! — en men laat den heer *Thorbecke* rusten, die juist aan Binnenlandsche Zaken behoorde, die verzocht had mogten worden aan te blijven, tot dat de wetten, die een uitvloeisel der grondwet zullen zijn, vervaardigd en aangenomen waren. Uit eene commissie van *vijf* verdienstelijke mannen er *twee* te kiezen, als er nog plaats voor en behoefte aan andere mannen is, moet aan de benoemden onaangenaam zijn, omdat de kleingeestigheid eene verdenking op hen werpt.

Is die weglating der anderen *staatkundig* in *deze* dagen? of geeft ze nieuwe onrust? zou ze ook achterdocht wekken? Dat mag men betreuren, en moge men het niet gewild hebben, waarom er billijke reden toe gegeven? en dat nu, nu *alles* tot voorzigtige bedachtzaamheid, tot drievoudige waakzaamheid roept.

3 April 1848. V.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.